

Milí priatelia,

každodenné čítanie Biblie je dobrým zvykom mnohých veriacich od doby, keď sa Biblia dostala do rúk bežného človeka. Už v biblických dobách bolo predčítavanie z Písma pravidelnou činnosťou v cirkevnom zbore, ako vidíme z Pavlovej výzvy adresovanej Timoteovi: „Kým neprídem, venuj sa predčítavaniu, napomínaniu a vyučovaniu“ (1 Tim 4:13). Berme Bibliu do rúk s vďačnosťou, že ju dnes ju môže každý z nás vlastniť a denne čítať.

Ako každý zvyk, aj tento sa ľahko stane rutinou, z ktorej môže vyprchať vzrušenie sviežej skúsenosti. Ak sa chceme vyhnúť formalizmu a nudnému opakovaniu, musíme vždy k Biblii pristupovať s očakávaním nejakého prekvapenia. List Hebrejom trikrát cituje výzvu deväťdesiateho piateho žalmu „Dnes, keď počujete jeho hlas, nezatvrdzte si srdce...“ (Heb 3:7, 15; 4:7). Z toho je zrejmé, že Boh nie vždy a nie rovnako závažne k nám hovorí. Niektoré dni jeho reč prichádza ako uistenie o tom, čo už dávno vieme. Sú však aj dni, keď prežívame to, čo hovorí stodevätá žalm: „Z tvojej reči sa radujem ako ten, kto nachádza hojnú korisť“ (v. 162). Pred každým čítaním Biblie sa môžem na niečo také pripraviť. „Veď on je náš Boh, my ľud jeho pastvy, ovce, čo jeho ruka vedie“ (Ž 95:7).

Na druhej strane treba zdôrazniť, že každodenné čakanie na Božiu reč neznamena, že sa nesústredíme na čítaný text a namiesto toho budeme čakať nejaké zvláštne nebeské zážitky. Tu nás poučuje list Rimanom: „Nehovor vo svojom srdci: Kto vystúpi do neba? ...Blízko teba je Slovo, v твоjich ústach a v tvojom srdci“ (Rim 10:6, 8). Apoštol tu cituje Mojžišove slová, ktoré pokračujú „...aby si ho (slovo Božie) mohol dodržiavať“ (Dt 30:14). Žiť z každého slova, ktoré vychádza z Božích úst je teda veľmi praktická vec. Slovo nielen obnovuje náš duchovný život, dodáva energiu a povzbudenie, ale dáva návod ako riešiť každodenné problémy v rodine, v práci alebo v období nemoci či nezamestnanosti.

Pri našom každodennom čase s Bibliou teda spojme tieto dva postoje: čakajme veľké veci od Boha, a zároveň trpezlivo konajme povinnosti bežného života. Paradox a div kresťanskej spirituality spočíva práve v tomto: v integrácii veľkolepej duchovnej reality Kráľovstva Božieho so šedivou obyčajnosťou všedného dňa. Odpovedať na ľahostajnosť, korupciu a nedôveru mocou viery pochádzajúcej z Božieho slova je privilegium Božích detí, ktoré žijú na „každom slove vychádzajúcom z Božích úst“.

Pavel Hanes